

तेवासुद्वरणायां इमं पिबं दद्यात्सहम् ॥
 प्रमुयोनिगता ये च पचिकौटसरीरुपाः ।
 अथवा वृणयोनिस्वास्तेभ्यः पिबं दद्यात्सहम् ॥
 असंख्ययातनासंस्था ये नीता यमशासने ।
 तेवासुद्वरणायां इमं पिबं दद्यात्सहम् ॥
 जात्यन्तरसहस्राणि भ्रमन्तः खेन कर्मणा ।
 मानुष्यं दुर्लभं येषां तेभ्यः पिबं दद्यात्सहम् ॥
 ये बान्धवावाप्तवा वा वेभ्यजन्मनि बान्धवाः ।
 ते सर्वे त्वप्रिमायास्तु पिबुद्दानेन सर्वदा ॥
 ये केचिन् प्रेतरूपेण वर्तन्ते पितरो मम ।
 ते सर्वे त्वप्रिमायास्तु पिबुद्दानेन सर्वदा ॥
 ये मे पिबुक्ते जाताः कुले मातुक्तयेव च ।
 गुरुभ्युरवन्तुना ये चाप्ये बान्धवा नृताः ॥
 ये मे कुले सुप्रपिबताः पुत्रदारविवर्जिताः ।
 क्रियालोपगता ये च जात्यन्थाः पद्मवस्तथा ॥
 विरूपास्वामगर्भा ये ज्ञाताज्ञाताः कुले मम ।
 तेषां पिबं मया दत्तमद्यत्सुपतिष्ठताम् ॥
 साजिणः सन्तु मे देवा ब्रह्मेशान्दयस्तथा ।
 मया गयां समासाद्य पितृणां निष्कृतिः कृता ॥
 आगतोऽहं गयां देव ! पिबुकार्यं महाधर ! ।
 तस्मै वाची भवसाद्य अदृशोऽहन्वचनयात् ॥
 इति गारुडं गयामाहात्म्ये ॥ ५५-५६ ॥ अध्यायौ ॥
 प्रेतश्रीचं, स्त्री, (प्रेते सति प्रेतस्य वा श्रौचम् ।)
 स्तसंस्कारादि । यथा,—

यान्नवल्का उवाच ।

“प्रेतश्रीचं प्रवक्ष्यामि तच्छृणुष्वं यत्प्रताः ।
 जनद्विवर्षं निखनेन कुर्व्यादुदकन्ततः ॥
 आश्रयानान्दुव्रज्य इतरो ज्ञातिभिमृतः ।
 यमसक्तं तथा जप्यं अपह्निलौकिकाभिना ॥
 स दग्धश्च उपेतश्चेदाहितान्प्राणवृताथवत् ।
 सप्तमादृशमादृवापि ज्ञातयो ह्युपयन्वपः ॥
 अप नः शोमुचद्वमनेन पिबुद्विदुसुखाः ।
 एवं मातामहाचार्यप्रेतानाचोदकक्रियाः ॥
 कामोदकाः सखिपुत्रसखीयन्धुरलिंजः ।
 नामगोत्रेण सुदकं सजत् विचन्ति वाग्धताः ॥
 पाषण्डपतितस्तोना न कुर्वुद्वकक्रियाम् ।
 न ब्रह्मचारिणो प्रात्या योषितः कामगास्तथा ॥
 सुरापास्वात्मघातिन्यो नाश्रीचोदकभाजनाः ।
 अतो न रोदितथं हि त्वनिद्या जीवसंस्तुतिः ॥
 क्रिया कार्या यथाशक्ति ततो गच्छेद्व्यहान्
 प्रति ।
 विद्वज्ज निष्पन्नाणि नियता द्वारि वेक्षणः ॥
 आचन्वाषाषितुदकं गोमयं गौरसर्षपात् ।
 प्रविशेयुः समालभ्य क्त्वाभ्रमिणं पदं श्रनेः ॥
 प्रवेक्षणदिकं कर्म प्रेतसंसाधनामपि ।
 ईक्षतां तन्त्रुणाच्छुडिः परेषां खानसंयमात् ॥
 क्रौतलभाश्रना भूमौ स्वपेजुके पृथक् पृथक् ।
 पिबुयज्ञावता देयं प्रेतायाश्च दिनत्रयम् ॥
 जलमेकाहमाकाशे स्थाप्यं चौरश्च न्यग्रये ।
 वेतालोपासनाः कात्याः क्रियाश्च शुनिचोदिताः ॥
 व्यादन्तजन्मनः सद्य आचूडान्नेशिकी सुता ।
 विरात्रमात्रतादेशादश्रात्रमतः परम् ॥

विरात्रं दशरात्रं वा श्रावमाश्रौचमुच्यते ।
 जनद्विवर्षं उभयोः स्तसकं मातुरेव हि ।
 अनन्तरा जन्ममरुते शेषाहोभिर्विसुहृति ॥
 दश द्वादश वर्षाणां तथा पञ्चदशैव च ।
 चिंशद्दिनानि च तथा भवति प्रेतस्तसकम् ॥
 अहस्वदकम्यासु बालेषु च विशेषेणम् ।
 गुर्वन्ते बाह्यान्प्राणमातुक्तयुक्तेषु च ॥
 अनौरसेषु पुत्रेषु भार्यासन्ध्यागतासु च ।
 निवासराजनि तथा तदहः शुद्धिकारणम् ॥
 हतानां वृषगोविश्रैरन्वचं चात्मघातिनाम् ।
 विघाटैश्च हतानाश्च नाश्रीचं पृथिवीपते ॥
 सच्चित्रतिब्रह्मचारिदाहब्रह्मविदां तथा ।
 दाने विवाहे यज्ञे च संग्रामे देशविजये ।
 आपद्रपि हि कष्टायां सद्यःश्रौचं विधीयते ॥
 कालोऽभिः कर्मन्वद्वायुर्मनो ज्ञानं तपो जलम् ।
 पञ्चात्तापो विराहारः सर्वेषां शुद्धितैव ॥”

इति गारुडं १०६ अध्यायः ॥

प्रेतश्राद्धं, स्त्री, (प्रेताय प्रेतोद्देश्यं वा श्राद्धम् ।)
 प्रेतोद्देश्यकश्राद्धम् । तद्गृहानं यथा । तत्र
 गोभिलः । अथैकोद्देश्येकं पवित्रमेकोऽर्घं एकः
 पिबो नावाहनं नाश्रीकरयं नात्र विच्छेदेवाः
 खदितमिति त्वप्रिभः । उपतिष्ठतामित्यद्य-
 स्थाने अभिरम्यतामिति विसर्गोऽभिरतो-
 ऽस्तीति प्रतिवचनमेतत् प्रेतश्राद्धमिति । इति
 श्राद्धतत्त्वम् ॥ * ॥ तत्र नवश्राद्धं तत्तु सायिक-
 कर्तव्यं चतुर्पंचमनवमेकादशाहेषु प्रेतश्राद्धम् ।
 यथा यमः ।

“चतुर्थे पञ्चमे चैव नवमेकादशे तथा ।

तदत्र दीयते जन्तोस्तत्रवश्राद्धमुच्यते ॥”

इति श्राद्धविवेकः ॥ * ॥

सामिनिरमुभयकर्तव्यं आद्यश्राद्धादिसपिडी-
 करणानं श्राद्धम् । यथा,—

“द्वादश प्रतिमास्यानि आद्यं श्राद्धासिके तथा ।
 सपिडीकरणश्चैव इत्येतत् श्राद्धोद्देशम् ॥”

इति श्राद्धतत्त्वम् ॥ * ॥

अमुषदश्राद्धम् । तत्तु संवत्सरं यावत् प्रत्यहं
 प्रेतोद्देश्यकान्तजलदानरूपम् । यथा । पार-
 स्कारः । अहरहरत्रमसौ ब्राह्मणाद्योदकुम्भश्च
 दद्यात् पिबुमप्येके नियन्ति । दत्तौत्थः । इति
 श्राद्धविवेकः ॥ * ॥ गयादितोर्षद्वयादिप्राप्ति-
 निमित्तमेकोद्देश्यश्राद्धम् । यथा,—

“पिबुयज्ञानुं निर्बन्तं मासिके श्राद्ध एव तु ।

श्राद्धं प्रतिरुचौ चैव मातापित्रोर्भृताहनि ॥

असपिडीकृतं प्रेतमेकोद्देश्येन तर्पयेत् ॥

तेनामुषदश्राद्धे स्नाहविहितमासिके तथा
 विशिष्टतोर्षद्वयादिप्राप्तौ प्रेतश्राद्धकरणेच्छायां
 मातापित्रोर्भृताहनि च असपिडीकृतं प्रेत-
 मेकोद्देश्येन तर्पयेत् ॥” इति श्राद्धतत्त्वम् ॥

प्रेता, स्त्री, (प्रेत + स्त्रीयां टाप् ।) प्रेतभावा-
 पन्ना । यथा । विष्णुरोम् तत् सदित्यादि असुक-
 गोत्रायाः प्रेताया असुकीदेया अश्रीचान्ता-
 द्वितीयेऽह्नि असुकगोत्रायाः प्रेतायाः प्रेतल-

विमुक्तिपूर्वकस्वर्गलोकगमनकामः सोपकरण-
 चन्दनाङ्कितधेनुदानमहं करिष्यामि । इति
 मौर्खहा ॥ * ॥ नृता । यथा,—

“प्रेतायाः पुत्रिकाया न भर्ता धनमर्हत्य-
 पुत्रायाः ।” इति दायभागं श्रुतिस्मृतौ ॥

प्रेत, य, (प्र + इ + ल्यप् ।) लोकान्तरम् । तत्-
 पर्यायः । अस्तुच २ । इत्यमरः । १ । ४ । ८ ॥

(यथा, मनुः । २ । ६ ।

“श्रुतिस्मृत्युदितं धर्ममनुतिष्ठन् हि मानवः ।

इह कौर्त्तमवाप्नोति प्रेत्य चातुलमं सुखम् ॥”)

प्रेम, [न्] स्त्री, पुं, (प्रियस्य भावः । प्रिय +
 “एध्यादिभ्य इमनिच्वा ।” ५ । १ । १२९ ।

इति इमनिच् । “प्रियस्यरेति ।” ६ । ४ । ५७ ॥

इति प्रादेशः । प्री तर्पणे + मनिन् वा ।)

सौहार्दम् । तत्पर्यायः । प्रेमा २ प्रियता ३

हार्दम् ४ स्नेहः ५ । इत्यमरः । १ । ७ । २७ ॥

(यथा, देवीभागवते । १ । १४ । २४ ।

“दृष्ट्वा यावः शुक्रं प्राप्तं प्रेमोत्थय्य ससन्ममः ।

आलिङ्ग्य सुहृद्वार्यं स्तुद्धिं तस्य चकार ह ॥”)

नर्म । इति मेदिनी । ने, ६४ ॥

प्रेमपातनं, स्त्री, (प्रेम्णाः स्नेहस्य पातनं यस्मात् ।

प्रेम्णा पातनं यस्येति वा ।) रोदनम् । नेच-

जलम् । इति शब्दचन्द्रिका ॥

प्रेमभक्तिः, स्त्री, (प्रेम्णा भक्तिः ।) स्नेहयुक्त-

श्रीकृष्णसेवा । विष्णोः कान्तिकममता । तल्लक्षणं

यथा, नारदपञ्चरात्रे ।

“अनन्यममता विष्णो ममता प्रेमसंप्रुता ।

भक्तिरित्युच्यते भीष्म ! प्रजादोहवनारदैरिति ॥

प्रेमभक्तेश्च माहात्म्यं भक्तेर्माहात्म्यतः परम् ।

सिद्धमेव यतो भक्तेः फलं प्रमेव निश्चितम् ॥”

अथ प्रेमसम्पत्तिचिह्नानि यथा, भागवते ७ स्कन्धे

७ अध्याये श्रीप्रजादस्य बालानुशासने ।

“निश्चयं कर्माणि गुणाननुत्पान्

वीर्याणि लीलातनुभिः कृतानि ।

यदातिहर्षोत्पुलकाश्रुगदं

प्रोक्तस्य उद्गायति रौति श्रुत्यति ॥

यदा अहस्यस्य इव कश्चिदहस-

त्वाक्रन्दते ध्यायति वन्दते जनम् ।

सुहृः श्वसन् वक्ति हरे जगत्पते

नारायणेत्वात्ममतिर्गतत्रपः ॥

तदा पुमान् सुक्तसमस्तबन्धन-

स्तद्भावभावानुक्तान्प्रायाकतिः ।

निर्दग्धबीजानुश्रयो मंहीयसा

भक्तिप्रयोगेण समेत्यधीजन्म् ॥”

इति श्रीहरिभक्तिविलासे ११ विलासः ॥

प्रेमा, [न्] पुं, (प्रिय + इमनिच् । प्री तर्पणे + मनिन्

वा ।) स्नेहः । इत्यमरः । १ । ७ । २७ ॥ अस्य

लक्षणं यथा,—

“सर्वथा धंसरहितं सत्यपि धंसकारणं ।

यद्भाववन्धनं यूनः स प्रेमा परिकीर्तितः ॥”

इत्युक्तलीलसिद्धिः ॥

वासवः । वायुः । इति मेदिनी । ने, ६४ ॥